sest, kusjuures Pikalaenu Pangale anti õigus laenude pikendamisel liita kuni tähendatud seaduse maksmahakkamiseni õiendamata jäänud intresside ja viivitustrahvide summad laenu kustutamata osaga, pikendades seesuguste liidetud laenude tasumist kuni eeltähendatud tähtaegadeni.

Sel põhjusel Tartu linna vastutusel elukorterite ehituslaenu 65-st kasutajast esinesid laenu ümberkorraldamise palvega 13 laenusaajat. Linnavalitsus omalt poolt otsustas toetada palveid järgmisil põhjusil:

Elumajad on ehitatud ajal, mil nende ehitamine oli umbes 25—30% kallim kui praegusel ajal; laenusaajad on majade ehitamiseks peale riikliku ja kogukondliku laenu kasutanud ka eravõlgasid; korterite üürid on langenud, mistõttu on langenud ka tulud majadest, mis teeb laenude tasumisel raskusi; uute elukorterite juurdeehitamise tõttu on korterite vahetamine ja nende tühjalt seismine tõusnud ja praeguse majanduslikult raske aja tõttu on majaomanikkude-laenusaajate maksuvõime tunduvalt kitsendatud ja vähenenud.

Kõigil neil põhjusil palujate maksuvõlgade korraldamisele võtmine, samuti laenu tasumiseks määratud tähtaja pikendamine osutus hädavajalikuks, sest nende maksuvõime praegusest majanduslikust olukorrast tingitud põhjusil ei võimaldanud neil korraldada oma võlavahekorda senise tasumisplaani alusel.

Eeltoodud põhjusil Linnavolikogu oma koosolekul 14. veebruaril 1934 võttis vastu Linnavalitsuse ettepaneku — esineda Pikalaenu Panga ees palvega pikendada nimetatud laenusaajate laenu kustutamata osa tasumist ja liita õiendamata jäänud intresside ja viivitustrahvide summad laenu kustutamata osaga ning pikendada seesuguste liidetud laenude tasumist laenusaajate poolt soovitud tähtaegadeni.

Linnavolikogu otsuse täitmiseks Linnavalitsus tegi vastava ettepaneku Pikalaenu Pangale. Viimane kirjaga 5. apr. 1934 teatas, et tal ei ole võimalik suurema osa isikute maksuvõlgasid liita tasumata osaga, kuna Panga arvete järgi neil maksuvõlgasid ei ole, kolme isiku laenude tähtajad aga pikendati 40 aasta peale.

Nimetatud isikute võlad olid ära makstud linna summadest, mida Linnavalitsus oli sunnitud tegema linna poolt antud võlakirjade põhjal, sest vastasel korral oleksid võlad sisse nõutud linnalt.

Et ehituslaenu-saajaid üle aidata võlgujäänud summade tasumise raskustest ja et nende maju võla sissenõudmise korral mitte lasta müügile minna, asus Linnavalitsus seisukohale, et neile saaks vastu tulla sel teel, et nende tähtajaks tasumata jäetud laenu-osad aja eest kuni 1933. a. II pooleni ühes intresside ja viivitustrahviga, võiks liita linna

Tartu III, lk. 159